

- Texte : **ΑΡΕΙΟΣ ΠΟΤΗΡ** καὶ ἡ φιλοσόφου λίθος –

J. K. Rowling (1997) - Traduction Andrew Wilson (2004)

**ΑΡΕΙΟΣ
ΠΟΤΗΡ**

καὶ ἡ τοῦ φιλοσόφου λίθος

— ΒΙΒΛΟΣ Α —

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΕΠΙΒΙΟΝΤΟΣ

Δούρσλειος καὶ ἡ γυνὴ ἐνώκουν τῇ τετάρτῃ οἰκίᾳ τῇ τῆς τῶν μυρσίνων ὁδοῦ· ἐσεμνύοντο δὲ περὶ ἑαυτοὺς ὡς οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τούτου δ' ἔνεκα χάριν πολλὴν ἤδεσαν. διόπερ νομίζοις ἂν αὐτοὺς ἐν πρώτοις εἶναι τῶν μὴ μετεχόντων τοῦ θαυμασίου, ὡς περὶ οὐδενὸς τὰ τοιαῦτα ποιουμένους καὶ ἀλαζονεῖαν καλοῦντας.

ὁ δὲ Δούρσλειος κύριος ἦν ἐργαστηρίου τινὸς Γρούνιγγος καλουμένου οὐπερ τρύπανα καὶ τέρετρα παντοδαπὰ ποιεῖται. καὶ μέγας τ' ἦν τὸ εἶδος καὶ μάλιστα ὀγκώδης· τὸν μὲν γὰρ αὐχένα οὐκ ἦν ῥάδιον ἰδεῖν πάχιστον ὄντα, μύστακα δ' ἂν ἴδοις αὐτῷ δασύν ὡς σφόδρα. ἡ δὲ γυνὴ οὐδαμῶς παχεῖα οὐσα λευκόθριξ τ' ἦν καὶ δολιχαύχη· διπλοῦν γὰρ εἶχεν αὐχένα ἢ κατὰ φύσιν καὶ μάλα χρήσιμον ἐπὶ τὸ ῥᾶον ἐπιτηρεῖν γεράνου δίκην τοὺς γείτονας σκοποῦσα ὑπὲρ τὸ τειχίον. καὶ υἱὸν εἶχον οἱ Δούρσλειοι ἔτι παιδίον ὄντα ὀνόματι Δούδλιον· τὸν δ' ἠγοῦντο τὸ κάλλιστον εἶναι τῶν ἐν ἀνθρώποις.

καὶ πάνθ' ὅσων ποτ' ἐπεθύμουν, τοσαῦτ' ἤδη κατεῖχον· ἐφύλαττον δὲ καὶ ἀπόρητον τι. καὶ μάλιστ' ἐφοβοῦντο μὴ τις καταλάβῃ αὐτό, τὸν βίον ἀβίωτον νομίζοντες ἔσεσθαι ἕάν τις περὶ τῶν Ποτήρων πύθῃται. ἡ γὰρ ἀδελφὴ ἢ τῆς Δουρσλείας ἦν γυνὴ τοῦ Ποτήρος· οὐ μὲν οὐδὲ συνεγένοντο ἀλλήλοις πολλὰ ἔτη. ἐκείνη δ' οὐν εἰρωνευομένη οὐκ ἔφη ἔχειν ἀδελφὴν οὐδεμίαν. παντάπασι γὰρ ἐκ διαμέτρου εἶναι τὰ τῆς ἑαυτῶν διαίτης καὶ τὰ τῶν συγγενῶν, τῆς τε ἀδελφῆς καὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου κακοήθους ὄντος. καὶ γὰρ μάλ' ὠρρώδουν λαιδορίαν τε καὶ κακολογίαν ὀφλεῖν ἐκ τῶν πλησίον, ἀφικομένων ποτ' ἐκείνων δεῦρο. καὶ ἤδεσαν μὲν παιδίσκον γεγεννημένον καὶ τοῖς Ποτήρσιν, ἐωράκεσαν δ' οὐδέποτε. διὰ δὲ τοῦτο πρόθυμοι ἦσαν ἀπεῖρξαι τοὺς Ποτήρας ἀπὸ τοῦ δήμου, ἄλλως τε καὶ ἐλπίζοντες Δουδλίον τὸν υἱὸν μὴ ὀμιλήσειν τῷ τοιούτῳ παιδί.

ἐγειρομένων δέ ποτε τῶν Δουρσλείων ἀφ' ὕπνου ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ὡς ἔτυχεν ἐξ ἧς ἡμεῖς τάδε μυθολογοῦντες ἤρξαμεν, νέφος καὶ ὀμίχλη κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐκάλυπτον πάντα τὰ ἔξωθεν· τίς δὲ συνίει τὰ μέλλοντα ὡς πανταχοῦ δεινά τε καὶ παράλογα γενήσεται; ὁ μὲν γὰρ Δούρσλειος μινυρίζων τι ἤρειτο τῶν λαιμοδέτων τὸν ἀτερπέστατον ἄτε ἰὼν πρὸς τὸ ἐργαστήριον· ἡ δὲ γυνὴ λαλοῦσα πολλῆς μετ' εὐθυμίας τὸ παιδίον ἀνεβίβαζεν εἰς τὸ βάθρον κραυγῆν ἔτι προιέμενον.

ἂτὰρ δὴ τὴν γλαῦκα τὴν μεγάλην καὶ ξανθὴν τὴν παρὰ τὰς θυρίδας πετομένην οὐδέτερος εἶδεν.

ὁ δὲ Δούρσλειος ὄρθριος τὸ σακίον λαβὼν τὴν μὲν τῆς γυναικὸς παρεῖαν ἐφίλησε, τῆς δὲ τοῦ παιδὸς ἤμαρτε, τότε δὴ δι' ὀργῆς ἀποβάλλοντος τὰ ἄλφιστα ἐπὶ τὸ τειχίον. ὑπογελάσας δὲ Ἀκόλαστον, ἔφη, εἴ χρῆμα παιδαρίου, ἔπειτα δ' οἴκοθεν ἐξελθὼν ἤλαυνε τὸ αὐτοκίνητον ὄχημα ἐπὶ τὴν ἀγοράν.

πρὸς δ' ἀμαξιτὸν ὁδοιπορῶν, τὸ πρῶτον θαῦμα εἶδεν, αἴλουρον πινάκιόν τι γεωγραφικὸν ἀναγινώσκοντα. καὶ πρῶτον μὲν ἔλαθεν ἑαυτὸν τοιοῦτ' ἰδῶν· ἔπειτα δὲ τὸν τράχηλον εἰς τοῦπίσω περιστρέψας, αὐθις προσέβλεψεν. αἴλουρον μὲν δὴ παρδαλωτὸν παρὰ τὴν ἀμαξιτὸν ἐστηκότα, πίνακα δ' οὐκ εἶδεν. καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐννοῶν Ἄρ' οὐκ ἐφαντάσθην πάντα, ἔφη, ἐψευσμένος τι τῷ δοκοῦντι; σκαρδαμύττων οὖν πρὸς αὐτὸν ἔβλεψε μάλ' αὐθις· ὁ δ' ἐναντίον προσέβλεπε. ἀπελαύνων δ' οὖν πρὸς τὸν αἴλουρον οὐκ ἐπαύσατο βλέπων ἐν τῷ κατόπτρῳ. τὸν δ' ἀναγινώσκοντα κατείδε τὸ τῆς ὁδοῦ ὄνομα τὸ ἐν σημείῳ ἐπιγεγραμμένον· οὐ μὰ Δί' ἀλλὰ βλέποντα δὴ πρὸς τὸ σημεῖον, ὡς τῶν αἰλούρων ἀναγινώσκει μὴ ἐπισταμένων μήτε πίνακα γεωγραφικὸν μήτε σημεῖον. ὀχούμενος οὖν ἐπὶ τὴν ἀγοράν τοῦ μὲν αἰλούρου ἐπελάθετο, περὶ δὲ τὰ τρύπανα ἐφρόντιζεν ὧν πολλῶν καὶ καλῶν αὐθήμερον λήξεσθαι ἔμελλεν.

ἐκείσε δὲ πλησιάζων καὶ τῶν τρυπάνων ἐπιλήσμων ἐγένετο, δέον προσέχειν τὸν νοῦν εἰς ἄλλο τι νέον. οὐ γὰρ ἐξὸν αὐτῷ προχωρεῖν εἰ μὴ βραδέως, ὃ καὶ καθ' ἡμέραν ἐγένετο τοῖς πρὸς ἀγοράν ἐν αὐτοκινήτῳ ὀχουμένοις, οὐκ ἔλαθον αὐτὸν ἐν ὁδῷ ὀμιλοῦντες πολλοὶ ἄνθρωποι ἐσθήτα ἐνδεδυμένοι ἄτοπον.

τρίβωνα γὰρ πᾶς τις μέγαν περιεβέβλητο· ἐμίσει δ' ἐκείνος τοὺς ἄλλους τ' τὰ τοιαῦτα περιβαλλομένους ὡς γελοίους ἑαυτοὺς παρέχοντας καὶ τοὺς νέους τοὺς ἐσθήτα ἄμουσον αἰεὶ προαιρουμένων. ἐκείνους δ' οὖν ἐνόμισε καινίζειν που περὶ τῶν ἱματίων. οὕτω δ' ἀμηχανοῦντι ἄτε ὀχουμένῳ ἔτι ἐν τῷ αὐτοκινήτῳ ἐξῆν ἰδεῖν

θίασόν τινα αὐτῶν πλησίον ἐστηκότων καὶ πρὸς τὸ οὐς ψιθυρίζοντων ἀλλήλοις πολλῇ σπουδῇ. αἰσθόμενος δ' ἄρα δυοῖν οὐκέτι νέων ὄντων μᾶλλον ἠγανάκτει, καὶ ἰδὼν τὸν ἕτερον γεραιότερον μὲν ὄντα ἑαυτοῦ, πράσινον δὲ τρίβωνα ἠμφιεσμένον ὑπὲρ τούτου μάλιστ' ὠργίσθη. Φεῦ τῆς ἀναιδείας, ἔφη· ἀλλὰ δῆλον ὅτι εἰς ἐπίδειξίν τινα γελοῖαν δὴ ὡς ᾤετο ἐληλύθεσαν φιλόανθρωποι ἵνα ἐλεημοσύνης ἕνεκα ἀργύριον ἀγείρωσι· καὶ τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα, ἔφη. τῶν δ' οὖν ὀχημάτων προσαγόντων, δι' ὀλίγου ἀφίκετο εἰς τὴν Γρουνίγγα, ὅλος περὶ τὰ τρύπανα πάλιν ἔχων.

καὶ γὰρ ἐνθάδε δίαίτα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῷ ἐνάτῳ ὀρόφῳ· ἐκεῖ δ' ἐκάθητο ὀσημέραι καὶ τό γε νῶτον αἰεὶ ἔστρεφε πρὸς τὴν φωταγωγόν. εἰ γὰρ μὴ ταῦτ' ἐποίει, τοῖς τρυπάνοις ἴσως ἂν χαλεπώτερον ἦν προσέχειν τὸν νοῦν. τὰς οὖν γλαῦκας τὰς πρὸς αὐγὴν ἡλίου αἰεὶ περιπετομένας αὐτὸς μὲν οὐκ εἶδεν, εἶδον δὲ οἱ ἐν ὁδῷ, κεχηνότες καὶ δακτυλοδεικτοῦντες. τὸ γὰρ πλῆθος πρότερον οὐκ ἔτυχεν οὐδὲ νύκτωρ ἑωρακὸς γλαῦκ' οὐδεμίαν. ἐκείνος δ' ὡς ἔθος ἀγλαυκόπληκτος διέτριψε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. ἄλλοτε μὲν γὰρ τὸν δεῖνα ἠλεγεξεν ὑβρίζων καὶ προπηλακίζων - τοῦτο γὰρ πεντάκις ἐγένετο - ἄλλοτε δὲ τῶν δυνατῶν τισὶ τηλεφωνῶν πόλλ' αὐθις ὑβρίζεν. καὶ διὰ μὲν τούτου εὐκόλως εἶχεν ὡς σφόδρα· ὦρας δὲ γενομένης τῆς τοῦ ἀρίστου, ἔδοξεν αὐτῷ ἐλθεῖν παρὰ τὴν ἀρτόπωλιν ὠνησομένῳ σησαμοῦντα.

τῶν γὰρ τρίβωνας φορούντων τελέως ἐπελάθετο πρὶν γε θίασον κατιδεῖν φοιτῶντα πρὸ τοῦ ἀρτοπωλίου. ἀτενίζων οὖν παρ' αὐτοῦς ἦλθε χόλου μεστός. οἱ δ' ἐτάραττον πως τὴν ἡσυχίαν αὐτοῦ, αἰτίαν δ' οὐκ ἠπίστατο. καὶ οὗτοι πρὸς οὓς ἀλλήλοις κοινολογούμενοι ἔτυχον, οὐδ' εἶχον καλπίδα οὐδεμίαν οὐ τις ἀργύριον πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην ἐνθήσει. ἐπανιῶν δὲ παρὰ τοῦ ἀρτοπωλίου ἄμυλον μέγαν ἔχων καὶ γλυκύν, λαλούντων αὐτῶν ὀλίγον τι παρήκουσεν· ἄλλος γὰρ ἄλλῳ διαλεγόμενος Φάσκουσι τοὺς μὲν Ποτῆρας ... ἔφη ἢ Ναι, ὁ δ' υἱὸς αὐτῶν Ἄρειος ...

ταῦτα δ' ἀκούσας ὁ Δούρσλειος πάντως ἠπόρει, φόβῳ κατακεκλυσμένος ὥσπερ κύματι. πρῶτον μὲν γὰρ ἐφαίνετο μέλλων προσεῖπεν αὐτούς, τέλος δ' ἡσυχίαν εἶχεν.

δρόμῳ δὲ δι' ὁδὸν ἀναχωρήσας, καὶ πάλιν εἰς τὴν δίαιταν ἀναβὰς καὶ τῷ γραμματεῖ πόλλ' ἤδη αἰτοῦντι λαιδορησάμενος, τῇ γυναικὶ τηλεφωνῶν ἤρξατο μὲν, ἐπαύσατο δ' εὐθύς. ἔπειτα δὲ μετανοήσας τοῦ μύστακος ἀπτόμενος πρὸς ἑαυτὸν ὠδε ἐλογίζετο ὡς ἐστὶν ἠλίθιος· πολλοὺς μὲν γὰρ εἶναι ἀνθρώπους τὸ αὐτὸ ὄνομα κεκλημένους, πολλοῖς δ' αὖ υἱὸν δήπου γεγενῆσθαι Ἄρειον. εἴ γ' ἄρα τοῦτο

τοῦνομα αὐτῷ· οὐδαμῶς γὰρ αὐτὸ πιστὸν καὶ βέβαιον ἔχειν, ὡς γε οὐποθ' ἔωρακῶς τὸν παῖδα. Ἄρουϊον γὰρ ἴσως τοῦνομα αὐτοῦ ἢ Ἄρόλδιον. οὐκ οὐκ δεῖν ἀγγεῖλαι ταῦτα τῇ γυναικί, ἐκάστοτε συνταραχθείη εἴ τι περὶ τῆς ἀδελφῆς ἤκουσέ ποτε. οὐ μὴν οὐδὲ μέμφεσθαι αὐτῇ. εἴ γὰρ τὴν τοιαύτην αὐτὸς ἀδελφὴν εἶχεν ... ἀλλὰ μὴν τί χρέμα τὸ τῶν τρίβωνας φορούντων;

μετὰ δὲ ταῦτα χαλεπώτερον ἦν αὐτῷ τοῖς γε τρυπάνοις προσέχειν τὸν νοῦν· πρὸς δ' ἐσπέραν οἴκαδ' ἐπανιῶν οὕτως ἐταλαιπώρει ὥστε προσκροῦσαι ἀνθρωπίσκον τινὰ γερόντα ἐντυχῶν πρὸ τῶν θυρῶν.

Λυποῦμαι, ἔφη ἀπροθύμως. ὁ δ' ὑπεσκελισμένος μόνον οὐκ ἔπεσεν. τρίβωνα δ' ἐφόρει πορφυροῦν. ἀλλὰ καίπερ γνῆξ ἐσφαλμένος, οὐδὲν ἐσκυθρώπαζεν, ἀλλὰ σφόδρα γελάσας Μηδὲν λυπῆ, ὦ τᾶν, ἔφη τῇ φωνῇ οὕτως ὀξεία ὥστε τοὺς παριόντας κεχηνότας προσβλέψαι· τήμερον γὰρ οὐκ ἔστι μοι δυσκόλως ἔχειν. εὐφραίνῃ δῆτα· ἐκεῖνος γὰρ οὐ τοῦνομ' ἄρρητόν ἐστιν ἀποίχεται τέλος δῆ. καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους καίπερ Μυγάλους ὄντας εὐφραίνεισθαι δεῖ ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν.

καὶ περιπλέξας αὐτὸν ταῖς χερσὶν ἀπέβη. ὁ δ' ἠπόρει ὥσπερ κηληθείς· περιπεπλέχθαι γὰρ αὐτὸς ἀνθρωπίσκῳ τινὶ ἀγενεῖ καὶ ἀγνωστῷ, πρὸς δὲ τούτου καὶ Μύγαλος ὀνομασθῆναι οὐκ εἰδῶς τοῦτο ὃ τι εἶη. πολλῇ οὖν ταραχῇ πρὸς τὸ ὄχημα δραμῶν οἴκαδ' ἀνεχώρησε, ἐλπίζων καὶ τότε φαντάζεσθαι τὰ πάντα. τοιοῦτο δ' οὐπόποτ' ἠλπίζε διὰ τὸ καθ' ἕξιν ψέγειν τοὺς φανταζομένους.

οἴκαδε δ' ἀφικόμενος, εὐθύς ἠγανάκτησεν ἰδὼν τὸν αἴλουρον ἐπὶ τῷ τείχει καθημένον τὸν αὐτὸν ὃν πρότερον, ὡς ἐφαίνετο, ταῦτα παρέχοντα τὰ ἀμφὶ τὸ ὄφθαλμῷ.

Ἔρρε, ἔφη μεγάλη τῇ φωνῇ.

ὁ δ' οὐκ ἀπῆλθεν, ἔμεινε δὲ νᾶπυ βλέπων. ἐκεῖνος δὲ φιλοσοφῶν διελογίζετο πρὸς ἑαυτὸν εἰ οἱ αἴλουροι φύσει οὕτω διάκεινται. φόβον δὲ διαλύσας, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλθε μέλλων οὐδὲν τῶν τοιούτων εἰπεῖν τῇ γυναικί.

ἢ δὲ τὰ εἰωθότα δι' ἡμέραν ἔπραττε. δειπνοῦντι δὲ διεξήγει λέγουσα ὃ τι πέπονθεν ἢ γείτων πρὸς τῆς θυγατρὸς ἢ ὅπως ὁ παῖς Δοῦδλιος μεμάθηκε φάσκειν τὸ οὐκ ἔγωγε. καὶ ἐκεῖνος τὰ εἰωθότα πράξειν ἔμελλε· τοῦ γὰρ παιδίου κατακλιθέντος, εἰς τὸν ἀνδρῶνα ἦλθεν περὶ τὰ τῆς ἡμέρας πεπραγμένα ἀκουσόμενος. ἤκουσε δὲ τάδε τοῦ ἀναγνώστου·

Καὶ τὸ τελευταῖον τότε· ὀρνιθοσκόποι πανταχόθεν ἠγγέλκασιν ὅτι αἱ γλαῦκες κατὰ τὴν πόλιν ἀπροσδόκητόν τι πεπόνθασιν. τῶν μὲν

γὰρ γλαυκῶν τῇ γε φύσει νύκτωρ φοιτωσῶν, ἢ τις ἢ οὐδεὶς μεθ' ἡμέραν γλαῦχ' ἑώρακε· τήμερον δ' ἐξ ἔω μυρίαί πανταχόσε πετόμεναι εἰς ὄψιν ἤκουσιν, ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῖς τὰ τῶν ὀρνίθων εἰδόσιν ἐρμηνεύσαι διὰ τί τὸ ἔθος μετέβαλον, οὐκέτι κοιμώμεναι τῆς ἡμέρας. καὶ ὑπογελάσας τι ὁ ἀναγνώστης Φεῦ τῆς ἀτοπίας, ἔφη τελευτῶν, τοῦ μετεωρολογικοῦ ἤδη παρόντος. Τί δέ δή; πόσαι ψιάδες, ἔφη, ὦ θεσπέσιε, γλαυκόφοροι ὀψιαίτερον γενήσονται;

Εἶέν, ἔφη, ὦγαθε. περὶ μὲν οὖν ταῦτ' ἐγὼ δ' οὐδέν. ἀλλ' οὐ μόνον αἱ γλαῦκες παράδοξόν τι πεπόνθασιν, ἀλλ' ἔνιοι ἐτηλεφώνουν τῶν ἐν Καντία ἐν Γιόρκω Δουνδήσι τηλεορώντων, λέγοντες ὅτι ὄμβρον μὲν τὸν προειρημένον οὐκ ἔπαθον, πλήθος δὲ δὴ ἀστέρων θυέλλη εἶκελον. ἀλλ' ἴσως τὴν ἑορτὴν πρῶτ' ἄγουσί τινες τὴν τοῦ Πυριφάτου. ὑμᾶς δὲ δι' ὀλίγου, ὦ ἄνδρες, περιμένειν χρὴ τὸν γε καιρόν. ὅμως δ' οὖν προλέγω τόδ', ὡς ὑσθήσεσθε πάντες τῆσδε τῆς νυκτός.

ὁ δὲ Δούρσειος ἐν θρόνῳ ὡσπερ ἐμβεβροντημένος ἐκάθητο καὶ τοιάδε πρὸς ἑαυτὸν ἔλεγεν. Ἡ ἄττουσιν ἀστέρες πανταχοῦ τῆς γῆς; ἢ γλαῦκες μεθ' ἡμέραν πέτονται; ἢ μάγοι τινὲς πανταχοῦ τρίβωνας φοροῦσιν; ἢ τῷ ὄντι καὶ ἤκουσα λόγον τινὰ περὶ τῶν Ποτήρων;

τῆς δὲ γυναικὸς εἰσελθούσης ποτὸν φερούσης, οὐκέτι σιωπᾶν οἶός τ' ἦν.

φόβῳ δ' ἐπτοημένος Μῶν σύ, ὦ γυνή, ἔφη, ὦ Πετουνία, μῶν σύ, ὦ φιλτάτη, ἄρτι ἀκήκοάς τι τῆς ἀδελφῆς σου;

ἢ δ' εὐθὺς ἐταράχθη καὶ δι' ὀργῆς εἶχεν αὐτόν, ἀπροσδόκητον δ' οὐκ ἂν ᾤήθησθε τοῦθ', ὡς πολλάκις οὐ φασκούσης εἶναι αὐτῇ ἀδελφὴν.

καὶ τότε οὐκ ἔφη ἀκούσαι, διὰ τί τοῦτ' ἤρετο ἐθέλουσα μαθεῖν.

Πολλὰ γὰρ καὶ ἄτοπα ἐγένετο, ἔφη, οἷα γλαῦκές τε καὶ ἀστέρες, καὶ ἄνθρωποι ξένοι ἐν τῇ ἀγορᾷ ...

ἢ δ' ὑπολαβοῦσα Τί δέ; ἔφη.